

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1738. usque ad annum 1740

Fleury, Claude

Augustæ Vindelicorum, 1786

VD18 90119355

§. 52. Prosper Lambertinus Cardinalis Archiepiscopus Bononiensis in
Papam electus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67878](#)

Sæc. XVIII. tulisset suffragia, aliunde vero Vir esse
 A. C. 1740 meritorum excellentia tanto honore
 dignissimus.

§. LII.

*Prosper Lambertinus Cardinalis Ar-
 chiepiscopus Beneventanus in
 Papam electus.*

Quamvis omnia in Gotti Cardinalis favorem conspirare viderentur, non tamen hic erat, quem elegerat Dominus; quippe præter omnium expectationem Hannibal Cardinalis Al- banius Pontificii Fisci Praeses ex altiori impulsu Cardinalem Lambertinum, de quo hucusque ne minima quidem men- tio facta fuerat, præcipuis S. Collegii Patribus proposuit, pollicitus, quod si hunc vel saltem Gottium suo suffragio juvarent, & ipse cum ceteris Cardina- libus sibi addictis pro conficienda una- nimi vel hujus vel istius electione con- cursurum: Verum hæc propositio po- tissimum admodum peregrina videbatur; illi quoque Cardinales, qui vulgo Ze- lantes vocantur, adhucdum tam con- stanter Gotti partes tuebantur, & hic die adhuc decima quarta Augusti in trigesimo tertio scrutinio pro se tri- ginta & unum suffragia numeraret, ce- teris adhuc suo suffragio collimantibus

in

in Aldrovandum, qui tamen omnes Sæc. XVIII.
perdemisse rogabat, ne sui memoriam A. C. 1740.
ultra haberent: Postea Cardinales com-
muni consilio Deum mediante inter-
cessione B. V. Mariæ pro felici electio-
ni successu rursus indicta triduana de-
votione exorare decreverunt: nec id
incassum; quippe Cardinalis Albanius
dum die decima quinta Augusti se
Zelantibus adjunxerat, atque ad singu-
los, qui ad Corsinii Cardinalis nu-
tum sua vota dabant, accesserat, sum-
mam promptæ electionis necessitatem,
necnon scandalum, indeque oritura
mala præveniendi debitum tanta ver-
borum energia ac rationum vi eis ex-
posuit, ut paulo ante vehementius ob-
nitentes animos raperet, eorumque vi-
ginti quinque palam sese pro Lambertino
declararent: Peracto hoc negotio
Cardinales Lambertinum, qui tum in
cella Nicolai Cardinalis de Judice ver-
fabatur, una omnes adeunt, ac hono-
rifica salutatione præmissa eidem signi-
flicant, Dei nutu ac consilio factum esse,
ut pene omnes in proximam ejus ele-
ctionem consentirent: Ad tam inopi-
num nuntium velut fulmine tactus sine
voce & spiritu hæsit Lambertinus; ac
tandem sibi redditus respondit: *Domi-
nus est, quod bonum est in oculis suis, fa-
ciat, quibus dictis sese totum Divinæ*

Tt 5 pro-

Sæc. XVIII. providentiae commisit, & mira anima
A. C. 1740. tranquillitate rei successum præstolatum
est.

Illuxerat tandem dies decima se-
ptima dicti Mensis, qua summo mane de-
cantato Hymno: *Veni creator, & Sacra*
solemni per supremum rituum sacro-
rum Ministrum Realium (Apostolicis)
Sacellano tum ob morbum absente)
peracto ad scrutationem proceditur,
qua facta, cum jamjam triginta quin-
que calculi in Lambertini favorem dati
numerarentur, Purpurati in signum
canonicæ electionis assurgunt: dein
iterata schedarum lustratione deprehen-
dunt, quod solus Lambertinus omnium
suffragia tulisset, uno excepto, quod
ipse Aldrovani 10 dederat. Finita scruti-
tatione, omnibus eligentium schedis
de more combustis, Realius Rosum
primum Episcopalis, Rohanium Sacer-
dotalis, & Marinum Diaconalis Ordini
Cardinales necnon Hannibalem
Cardinalem Albanum conduxit ad
Lambertinum adhuc in pristino suo
loco sedentem. His autem Purpu-
ratis eundem interrogantibus, an
factam sui electionem acceptare, &
quale nomen assumere vellet, respon-
dit, quod Divinæ dispositioni suam
voluntatem conformaret, atque in grā-
tam Benedicti XIII. a quo Puroram
accepisset, memoriam Benedictus XIV.

vo.
pr.
ma.
Ca.
ba.
Ca.
led.
ca.
on.
pa.
re.
P.
po.
fl.
Q.
ba.
ib.
ex.
A.
te.
ti.
P.
qu.
es.
q.
n.
r.
t.
vo.

vocari vellet. Postmodum peractis Sæc. XVIII.
precibus consuetis, & obedientiæ ho- A. C. 1740.
magio (quod *adorationem* vocant) a
Cardinalibus præstito conclave aperie-
batur, moxque Marinus utpote primus
Cardinalis Diaconus Benedicti XIV. e-
lectionem populo annuntiabat, publi-
cam aggratulationem non modo festiva
omnium acclamatione, sed etiam cam-
panarum bellicorumque tormentorum
reboatu contestante. Dimissis igitur
e conclave Cardinalibus Neo-electus
Pontifex ad D. Petri Basilicam solemini
potpa delatus, maximo numero con-
fluentibus bene precatus est. Inde ad
Quirinale Palatum, acceptis ab Al-
banio Cardinale clavibus contendit,
ibique Purpuratorum gratulationem
excepit, cum autem accederet quoque
Aldrovandius, & obsequii signum dex-
teræ osculo profiteretur, eidem Pon-
tifex dixit: *Si per me sletisset, tu utique
Papa es. Cedamus uterque cœlo: Ego,
qui me nolente, imo nec cogitante Papa
fatus sum, Tu; qui me licet volente non
es factus: Ceterum talem Papam me tibi
præstabo, qualem Te mihi optavi.* Deni-
que die vigesima prima Augusti a Car-
ninale Marinio Tiara Pontifica redi-
mitus fuit, omnibus communem læti-
tiam festivis acclamationibus & tormen-
torum ex arce detonantium fragore te-
stanti-

Sæc. XVIII
A. C. 1740

stantibus: solemnem hunc diem exasperat nox cælo ad publicum gaudium mire stellato pellucida; omnes enim ædes facibus, pictisque laternis collocescabant.

§. LIII.

Neo-electi Pontificis genus & indoles.

Natus erat olim Prosper, nunc Benedictus XIV. neo-electus Pontifex Bononiæ die trigesima prima Marii anno salutis nostræ supra millesimum sexcentesimo septuagesimo quinto. Oratum traxit ex Marchionum Lambertinorum gente, quæ jam per octo sæcula inter Bononienses nobilitate, gloria & vetustate in primis Floruit. Auctorem habuit Mundum Comitem, cuius filius Lambertinus natione Saxo cum Ottone Cæsare in Italiam veniens, in Bononiensi urbe consedit, & Guelphorum factioni adhæsit. Ab hac stirpe porro descenderunt Lambertini surculi domi militiæque clari, & quod gentis hujus tandem & gloriam absolvit, morum sanctitate & eruditionis fama illustrissimi. Eminuere præprimis Imalde Ord. S. Dominici & Joanna Monialis Bononiensis S. Claræ, quæ ob virtutum præstantiam Beatarum honoribus jam pri-